

3) do odpisania na rachunek wyników pozycji „sumy do wyjaśnienia” figurującej w księgach z roku 1950, a dotyczącej nie wyjaśnionych pozycji rachunkowych.

§ 3. Bilans za rok 1950, sporządzony w sposób przewidziany w § 2, przyjęty będzie za podstawę otwarcia ksiąg Zjednoczonych Zakładów Eksploatacji Żwiru na rok 1951, a przekazanie części aktywów i pasywów no-

wopowstałym przedsiębiorstwom nastąpi na podstawie bilansu Zjednoczonych Zakładów Eksploatacji Żwiru według stanu na dzień 31 grudnia 1951 r.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Żeglugi.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

844

ZARZĄDZENIE Nr 97 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości,

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. Nr 14, poz. 92) i § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1951 r. w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-10, poz. 155 i z 1953 r. Nr A-18, poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli stanowisk w Ministerstwie Sprawiedliwości, stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia, w części dotyczącej schronisk dla nieletnich:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1. Kierownik schroniska VII—V”,

b) po pkt 5 dodaje się nowe pkt 6 i 7 w brzmieniu:
„6. Starszy dozorca X—IX,
7. Dozorca XII—XI”;

2) w załączniku nr 2 do zarządzenia:

a) w części dotyczącej dodatków funkcyjnych po ustępie odnoszącym się do zakładów poprawczych wprowadza się nowy ustęp w brzmieniu:

„Schroniska dla nieletnich
Kierownik schroniska ponad
80 zatrzymanych stawka 5—4
Kierownik schroniska
do 80 zatrzymanych stawka 5”;

b) w części dotyczącej dodatków służbowych w ustępie odnoszącym się do schronisk dla nieletnich skreśla się wyrazy „Kierownik schroniska stawka b — a”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Cyrankiewicz*

845

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 lipca 1953 r.

w sprawie trybunału akumulacji środków przeznaczonych na remonty awaryjne w przedsiębiorstwach państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego,

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz w związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zasad finansowania kapitalnych remontów przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środki wydzielone jako rezerwa na remonty awaryjne z przeznaczonych na sfinansowanie kapitalnych remontów części funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw państwowych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, akumulowane będą, począwszy

od dnia 1 sierpnia 1953 r., na rachunkach scentralizowanej rezerwy awaryjnej, otwieranych:

1) dla każdego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) właściwego dla podporządkowanych przedsiębiorstw (zakładów), rozliczających się z budżetem centralnym, oraz

2) dla każdego wojewódzkiego zarządu przedsiębiorstw terenowych lub w razie jego braku — dla każdego wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwego dla podporządkowanych przedsiębiorstw, rozliczających się z wszystkimi budżetami jednostkowymi, objętymi budżetem zbiorczym danego województwa.

2. Środki podlegające zgodnie z ust. 1 akumulacji na rachunkach scentralizowanej rezerwy awaryjnej przelewane będą przez przedsiębiorstwa (zakłady) w trybie

i terminach ustalonych w odrębnych przepisach dla przelewów części funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonej na finansowanie kapitałnych remontów planowych oraz finansowanie inwestycji.

3. Rachunki scentralizowanej rezerwy awaryjnej prowadzone będą w Narodowym Banku Polskim.

§ 2. 1. Na rachunki wymienione w § 1 odprowadzona zostanie w dniu 1 sierpnia 1953 r. całość nie zużytych środków zakumulowanych, jako rezerwa na remonty awaryjne, na rachunkach kapitałnych remontów przedsiębiorstw (zakładów) według stanu na dzień 31 lipca 1953 r.

2. Przelewu, o którym mowa w ust. 1, dokonają banki na podstawie poleceń udzielonych przez poszczególne przedsiębiorstwa (zakłady), po uzgodnieniu z bankiem stanu środków podlegających odprowadzeniu na rachunki scentralizowanej rezerwy awaryjnej.

§ 3. Finansowanie remontów awaryjnych odbywać się będzie począwszy od dnia 1 sierpnia 1953 r. ze środków przekazanych przedsiębiorstwu (zakładowi) na jego rachunek kapitałnych remontów z właściwego rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej. W tym samym trybie będą pokrywane należności powstałe przed dniem 1 sierpnia 1953 r. z tytułu wykonanych remontów awaryjnych.

§ 4. 1. Przekazywanie środków z rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej na rachunek kapitałnych remontów przedsiębiorstwa dokonywane będzie na wniosek przedsiębiorstwa (zakładu), do którego powinien być załączony protokół stwierdzający konieczność usunięcia awarii lub konieczność wykonania robót zapobiegających

jej powstaniu (protokół konieczności). W protokole tym należy ponadto określić koszt nakładów oraz nazwę obiektu remontowanego i jego wartość.

2. Dysponent rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej obowiązany jest dokonać przelewu środków, o którym mowa w ust. 1, w wysokości odpowiadającej wartości nakładów, zatwierdzonych przez siebie, na wniosek przedsiębiorstwa (zakładu).

§ 5. W przypadkach gdy kwota planowo zakumulowana na rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej jest niższa od zapotrzebowania środków wynikającego ze zgłoszonych i zatwierdzonych wniosków przedsiębiorstw (zakładów) (§ 4), bank może udzielić dysponentowi rachunku scentralizowanej rezerwy awaryjnej kredytu antycypacyjnego w granicach środków zaplanowanych do zakumulowania do końca danego roku, dla których nie upłynęły jeszcze terminy akumulacji.

§ 6. Środki zakumulowane na rachunkach scentralizowanej rezerwy awaryjnej, nie wykorzystane w ciągu roku, nie podlegają zablokowaniu i mogą być wykorzystywane przez dysponentów tych rachunków zgodnie z przeznaczeniem w roku następnym.

§ 7. Uchyła się § 4 pkt 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 marca 1951 r. w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli kapitałnych remontów przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-35, poz. 444).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1953 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

846

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lipca 1953 r.

w sprawie trybu pokrywania zobowiązań jednostek budżetowych stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych i sądowymi tytułami wykonawczymi.

Na podstawie § 72 ust. 3 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu państwa (Monitor Polski Nr A-53, poz. 592) zarządza się, co następuje:

Przedmiot zarządzenia.

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje tryb pokrywania przez jednostki budżetowe zobowiązań stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych i sądowymi tytułami wykonawczymi.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o orzeczeniach bez bliższego określenia, należy przez nie rozumieć orzeczenia zapadłe w postępowaniu arbitrażowym, prawomocne nakazy zapłaty, ugody zatwierdzone przez komisję arbitrażową oraz zarządzenia prezesa komisji arbitrażowej.

3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o tytułach wykonawczych bez bliższego określenia, należy przez nie rozumieć tytuły wykonawcze wydane w trybie kodeksu postępowania cywilnego.

Tryb pokrywania zobowiązań stwierdzonych orzeczeniami komisji arbitrażowych.

§ 2. 1. Celem otrzymania należności pieniężnej wymagalnej na podstawie orzeczenia komisji arbitrażo-

wej wierzyciel wypełnia w obowiązującej formie żądanie zapłaty i składa je w banku dla siebie właściwym.

2. Do żądania zapłaty powinno być dołączone orzeczenie, zaopatrzone w klauzulę wykonalności.

§ 3. 1. Jeżeli bank, któremu złożono żądanie zapłaty, jest właściwy dla jednostki budżetowej będącej dłużnikiem, pokrywa należność w kwocie określonej w orzeczeniu:

- 1) w zakresie budżetu centralnego — z rachunku kredytów i wydatków właściwego dysponenta kredytów bez względu na stan salda otwartych lub przekazanych temu dysponentowi kredytów;
- 2) w zakresie budżetów terenowych — z rachunku bieżącego właściwego dysponenta kredytów, a w razie braku pokrycia — z rachunku dysponenta kredytów bezpośrednio wyższego stopnia i wreszcie w przypadku braku pokrycia i na tym rachunku — z rachunku podstawowego właściwego budżetu;
- 3) w zakresie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych — z ich rachunków do wysokości salda posiadanych środków pieniężnych, a w pozostałej części — z określonych w pkt 1 lub 2 rachunków jednostek budżetowych.

2. Jeżeli natomiast rachunek bankowy jednostki budżetowej będącej dłużnikiem lub innej jednostki zobowiązanej do pokrycia należności prowadzony jest